

ESTAR

La taula recull les formes verbals més generals i les variants de referència principals. En la presentació de cada temps verbal, apareixen enllaçades per la conjunció o diverses variants, les quals són totes vàlides, encara que presentin diferències en la distribució geogràfica o en el valor estilístic. En canvi, apareixen entre parèntesis les variants pròpies almenys d'una de les grans varietats de la llengua catalana i que tenen una llarga tradició.

Indicatiu		Subjuntiu		
<p><i>Present</i></p> <p>estic estàs està estem (estam) esteu (estau) estan</p>	<p><i>Perfet</i></p> <p>he estat has estat ha estat hem estat heu estat han estat</p>	<p><i>Present</i></p> <p>estigui (estiga) estiguis (estigues) estigui (estiga) estiguem estigueu estiguin (estiguen)</p>	<p><i>Perfet</i></p> <p>hagi (haja) estat hagis (hages) estat hagi (haja) estat hàgim (hàgem) estat hàgiu (hàgeu) estat hagin (hagen) estat</p>	
<p><i>Imperfet</i></p> <p>estava estaves estava estàvem estàveu estaven</p>	<p><i>Plusquamperfet</i></p> <p>havia estat haviés estat havia estat haviem estat haviéu estat havian estat</p>	<p><i>Imperfet</i></p> <p>estigués (estiguera) estiguessis (estigueres) estigués (estiguera) estiguéssim (estiguérem) estiguéssiu (estiguéreu) estiguessin (estigueren)</p>	<p><i>Plusquamperfet</i></p> <p>hagués (haguera) estat haguessis (hagueres) estat hagués (haguera) estat haguéssim (haguérem) estat haguéssiu (haguéreu) estat haguessin (hagueren) estat</p>	
		Imperatiu		
<p><i>Passat simple</i></p> <p>estiguí estigueres estigué estiguérem estiguéreu estigueren</p>	<p><i>Passat anterior</i></p> <p>haguí estat hagueres estat hagué estat haguérem estat haguéreu estat hagueren estat</p>	<p>estigues estigui (estiga) estiguem estigueu estiguin (estiguen)</p>		
		Formes no personals		
<p><i>Passat perifràstic</i></p> <p>vaig estar vas o vares estar va estar vam o vàrem estar vau o vàreu estar van o varen estar</p>	<p><i>Passat anterior perifràstic</i></p> <p>vaig haver estat vas o vares haver estat va haver estat vam o vàrem haver estat vau o vàreu haver estat van o varen haver estat</p>	<p><i>Infinitiu</i></p> <p>estar</p>	<p><i>Gerundi</i></p> <p>estant</p>	<p><i>Participi</i></p> <p>estat estada estats estades</p>
<p><i>Infinitiu perfet</i></p> <p>haver estat</p>	<p><i>Gerundi perfet</i></p> <p>havent estat</p>			
<p><i>Futur</i></p> <p>estaré estaràs estarà estarem estareu estaran</p>	<p><i>Futur perfet</i></p> <p>hauré estat hauràs estat haurà estat haurem estat haureu estat hauran estat</p>			
<p><i>Condicional</i></p> <p>estaria estaries estaria estariem estariéu estarien</p>	<p><i>Condicional perfet</i></p> <p>hauria o haguera estat hauries o hagueres estat hauria o haguera estat hauríem o haguérem estat hauríeu o haguéreu estat haurien o hagueren estat</p>			

Altres variants

Formes que tenen un cert arrelament en alguna de les grans varietats geogràfiques, malgrat que no gaudeixen de la mateixa tradició que les anteriors

Imperf. de subj.: 2 *estiguesses*, 4 *estiguéssim*, 5 *estiguéssiu*, 6 *estiguessen* (val. i nord-occ.)

Plusq. de subj.: 2 *haguesses e.*, 4 *haguéssim e.*, 5 *haguéssiu e.*, 6 *haguessen e.* (val. i nord-occ.)

Observacions

Comentaris i aclariments sobre trets específics d'aquest verb model

En parlars valencians i baleàrics, l'imperatiu adopta les formes 2 *està*, 5 *esteu*, en valencià i 2 *està*, 5 *estau* en baleàric en usos pronominals.